

VENDELEN

Het vendelen heeft zijn wortels in een ver verleden liggen. Hoe ver is niet bekend. Wel is zeker dat de vaandel in Europa is gekomen door de kruistochten.

Vendeliers hadden een belangrijke functie in het leger: ze zorgden voor communicatie, vooral over de plaats waar de legerleiding van de militaire eenheid zich bevond.

De woorden vaandel en vendel worden in historische geschriften en nog steeds door het grote publiek door elkaar gebruikt. Binnen het gildewezen zijn er afspraken over het gebruik van de woorden vaandel en vendel: een gildevaandel wordt gehanteerd door de vaandeldrager die zijn vlag alleen mag dragen en een vendel wordt gehanteerd door een vendelier, die met zijn vlag mag zwaaien, oftewel er mee mag vendelen.

Over de inhoud denkt men vaak aan een folkloristische demonstratie van behendigheid en techniek. Maar meestal toont een vendelier zijn vaardigheden in een vendelgroet als eerbetoon aan wereldlijk of kerkelijk gezag en bij ceremonies binnen en direct verbonden aan het gilde. Bijvoorbeeld bij het uithalen op teerdagen van hoofdman, koning, keizer.

Het zwaaien bij de vendelgroet symboliseert ook een strijd tussen 'goed' en 'kwaad'. Een vendelier beeldt het karakter van die strijd uit. Hij weet dat hij niet alleen voor zichzelf de strijd aangaat, maar ook voor zijn gilde, zijn medebroeders en alle deugden waaraan ze zoveel waarde hechten. Die deugden vind je terug in het woord 'vendel':

Vrede

Eendracht

Noblesse

Discipline

Eer

Lachen/**L**even

In onze gildetuin staat een schitterend bronzen beeld van een vendelier. Dit beeld, waarvan hieronder een foto staat, is aan het gilde geschonken door de Nederlandse beeldhouder Hans Grootswagers (www.grootswagers.eu).